

NECROLÒGICA - MOSSÈN JULIO SILVESTRE, UN CAPELLÀ APASSIONAT DE L'HOME I DE L'EVANGELI

Aquest divendres, de forma sobtada, va morir serenament, assegut al sofà mentre veia les notícies a la televisió, mossèn Julio Silvestre Fornals, rector de Sant Cristòfol de Castelló. Descansi en Pau! El temple va quedar petit per la munió d'amics que vam acudir a pregar per ell i a expressar la nostra amistat. Plens de dolor, l'honorem.

Mn. Julio, amb els seus vuitanta anys, semblava que mai moriria: gran esportista, vitalista, optimista i sense cap de les xacres que se solen tenir a partir dels 60 anys. Era el més ple de salut del grup d'amics que ens aplegàvem cada mes per compartir fe i vida, però va caure fulminat per una aturada cardíaca. Així és la nostra vida, ben fràgil.

Mn. Julio era un dels meus millors amics des de feia quaranta anys. I ja se sap: d'amics-amics n'hi ha molt pocs, i quan un d'ells mor, "es mor en l'ànima", com diu la cançó. L'efecte que provoca és el de restar més a la intempèrie. Mossèn Julio era una persona íntegra, sense dobles intencions. Un treballador incansable fins tot just mitja hora abans de morir. Un amic fidel, senzill i generós. Un capellà apassionat de l'home i de l'evangeli. Un home madur amb ànima d'infant. Al final del seu funeral, un jove de la parròquia va agafar el micròfon per agrair-li els seus serveis i em va agradar que digués: "Quan el vaig conèixer i vaig dialogar amb Mossèn Julio em vaig trobar amb una sorprenent paradoxa: estava davant d'una persona molt gran, amb la mentalitat i la vitalitat d'un jove. Sí, al dialogar amb ell, sintonitzava amb una mentalitat jove com la nostra".

Mn. Julio era una persona que parlava espontàniament i amb passió. Ingènuament deia el primer que li venia al cap. La seva veu potent de baix impressionava i podia fer la impressió, als de pensament únic o als submisos interessats de qualsevol color, que estaven davant d'un enemic o davant d'una amenaça per a la seva ortodòxia. Res més lluny de la realitat: ell no considerava ningú enemic ni era una persona deslleial. Li dolia quan algú titllava el seu afany reformista d'heterodox. Els qui el vam conèixer podem assegurar que en el seu cor ben gran hi cabia tothom i que la persona de Jesucrist –al qui ell seguia- era la seva gran passió.

Els primers vint anys de ministeri com a capellà, a Onda i la Vall d'Uixó, van estar marcats per la JOC, de la qual en va ser consiliari diocesà. De la ma dels obrers va descobrir tota la problemàtica social i política, que afecta tants joves i tantes famílies treballadores. Per poder comprendre millor aquest món va estudiar dos anys de sociologia a l'Institut Lleó XIII de Madrid. Aquesta visió política i social de la realitat el va acompanyar al llarg de tota la seva vida. No volia caure en l'abstracció.

Des de la proximitat a les persones va anar descobrint a poc a poc que molts conflictes socials, o a dins de qualsevol grup humà, es produïen abans en l'interior del cor de les persones: enveges, mentides, afany de poder, autoafirmacions, expulsions de gent valuosa, i pors que incapaciten per estimar. Les comunitats, els grups i les famílies no poden generar vida si els seus membres estan malalts psicològicament. Això el va portar a estudiar psicologia. Va llegir molts llibres i es va matricular en cursos de psicoanàlisi

de la UNED, que el van ajudar a tenir una major comprensió de les persones i dels seus límits.

Els seus darrers vint anys van estar marcats per la seva passió bíblica. A l'arxiprestat de Castelló, fa vint anys, els rectors vam decidir oferir als feligresos grups per conèixer i aprofundir en l'estudi de la Bíblia. Com en tantes altres coses, Mn. Julio s'hi va entusiasmar. Ens vam posar en contacte amb la Casa de la Bíblia de Madrid i vam fer alguns cursets per als diferents grups de Bíblia que van néixer a la ciutat. Mn. Julio en va ser el coordinador. Per oferir un servei millor, va assistir a Madrid a difunts cursos de Bíblia i en les nostres reunions de capellans o de seglars vam introduir la *Lectio divina* com un referent obligat.

He de subratllar, finalment, que Mn. Julio era, sobretot, un reflex transparent del Bon Pastor. No va ser ni un intel·lectual, ni un jurista, ni un sociòleg, ni un psicòleg, ni un biblista, va ser per damunt de tot un Capellà de poble. Tota la seva vida va estar centrada en la funció de poder servir millor a aquells als qui Déu l'havia confiat.

Per això, més enllà de la seva potent veu de baix, et trobaves amb un capellà valuós, proper, amable, servicial, comprensiu, obert a tot, transparent i fidel. I d'aquesta admiració envers ell va néixer la nostra amistat i la meva estimació cap a la seva persona. Descansi en Pau.

Mn. Joan Llidó Herrero

Teòleg, rector de la Parròquia universitària El Salvador de Castelló. Professor de la Universitat Jaume I.